

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, dat op Vrijdag, den 11 Maart 1831, des voormiddags te 11 uren, in een Verreken van het Raadhuis dezer Stad, door derzelver Gecommitteerde, in het bijzijn van den Heer Rentmeester der Stads Veenen, op nadere approbatie, zal worden verpacht:

1°. Het Vallaat in de boven Wildervank, met de Behuizing, den Tuin en twee perceels Land daaraan gelegen, thans bij Roelofs Roels Baas in pacht wordende gebruikt.

2°. Het Vallaat in het Nieuwe Stads Kanaal, in de 110 100 Roeden gelegen, met de Behuizing en den Tuin, thans bij Surjen W. Springer in pacht wordende gebruikt.

3°. Het Vallaat in de 180 100 Roeden mede aldaar gelegen, met de Behuizing, den Tuin en twee perceels Land, thans bij H. L. Giesen in pacht wordende gebruikt.

4°. Onderscheidene perceels Land, zoo in de boven Wildervank als bij het Nieuwe Stads Kanaal gelegen, bij de twee vooregenomden mede in pacht gebruikt.

Pieter Eppes Dik, op het huis Bareveld, en bij Hendrik L. Giesen, aan het Nieuwe Stads Kanaal, ter lezing zullen liggen.

Groningen den 17 Februarij 1831.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

P O L E N .

WARSCHAU den 24 Februarij.

Wij genieten hier een oogenblik verademing; in de laatste verloopene dagen is in onze onmiddellbare nabijheid niet gevochten. Zie hier, wat de *Poolsche Staats-Courant* over de jongste gebeurtenissen zegt:

Den 21 en 22sten hebben op den reuter Weichsel-oever geene vijandelijkheden plaats gehad; den eersten dag zijn slechts de Bankours des morgens met elkander handgemeen geworden; hierop lieren de Russen eene witte vlag waaijen, tot teken, dat zij eenen parlementair wenschten af te zenden. Van onzen kant werd hun met een dergelijk sein geantwoord, en ten gevolge daarvan kwam een officier bij onze voorhoede aan, verklarende door Generaal Witt afgezonden te zijn, die met den op dit punt kommanderenden generaal een gesprek wenschte te houden; deze bevelhebber nu was Generaal Krukowiecki. Nadat de generalissimus zijne toefreneming hiertoe gegeven had, begaf zich Generaal Krukowiecki, door eenige officieren vergezeld, tot eene zamenkomst met Generaal Witt. Het gesprek besloot daarmee, dat men van den Russischen kant eenigen tijd tot begraving der dooden verlangde, hetwelk van onzen kant werd ingewilligd. Gedurende dezen wapenstilstand heeft zich in onze linien diepe rust, en onze voorposten rijden ongestoord langs de vijandelijke voorposten heen. Den 22sten heeft er insgelijks eene volkomene wapenrusting in de linien plaats gehad; nogtans verwachtte men, daar de beide legers elkander nader gerukt zijn, elk oogenblik nieuwe gebeurtenissen. In de hoofdstad heeft zich de vrees verspreid, dat de Russen zoo lang den tijd rekken en ons in verwarring willen houden, totdat zij zich verschanst, verhaakloogen in het bosch aangelegd, de verbruikte ammunitie door nieuwe vervangen, versche levensmiddelen aangevoerd en zich doot oprukkende troepen versprekt zullen hebben. Nogtans meende men ook, dat wanneer zij zich in onze wonden verdiepten, wier poelen en moerassen eerlang ondoopbaar zouden, zij ligkelijk alomst daarop hunnen dood zouden kunnen vinden. Middelerwijl steunt ons leger aan den Weichsel en aan de verschanstingen van Praga, zonder de nabijgelegen hoofdstad hetzelfde ontfangebroken onderstunnen kan. In het gevecht van den 20 dezer heeft onze artillerie den vijand bijzonder veel schade gedaan. Twee Russische generaals werden gekweld en verscheidene stukken gedemonteerd.

Daar men gisteren van geene hervatting der vijandelijkheden iets vernomen heeft, moet de wapenschorsing ook dien dag voortgeduurd hebben. Bij het voordeel, hetwelk een doorgaande doot en het losbreken van den Weichsel aan onze zijde zou leverden, voegt zich ook een ander; te weten, dat men gelegenheid zou hebben, om de Russische korpsen, die reeds op den linkerover aan wezig zijn, met meer nadruk aan te grijpen. Reeds nu is dit, zoo men de berichten onzer bladen gelooven mag, niet zonder uitwerking geschied. Eene bende kozakken van omtrent 150 man, die bij Karczew boven Warschau de rivier was overgekomen, is den 20sten gedwongen geworden te rug te trekken, waar bij ettelijke kozakken gevangen geraakt zijn. Iets hooger op is, na een zwaarder gevecht, waarbij eenige der onzen gevangen raakten, een zoo het schijnt aanzienlijker korps der zelfde ruiters doot den Kolonel Kozakowski, welken de Generaal Dzickowski derwaarts gezonden had, te rug gedrongen. Nog gewigtiger is een gevecht geweest, hetwelk de Generaal Dwernicki aan die zelfde zijde geleverd heeft. Den 17den, zeggen onze bladen, was hij, na den bij Stoczek behaalde overwinning, met 16 eskadrons, 5 bataljons en 15 stukken geschut bij Gora over den Weichsel gegaan, om zich met den Generaal Sierawski te vereenigen en vervolgens, gemeenschappelijk met hem, den Hertog Adam van Wurtemberg, wiens legerkorps op omtrent 8000 man geschat wordt, aan te grijpen. Met betrekking tot dezen aanval, zoo het schijnt, behelst de *Staats-Courant* een rapport van Generaal Dwernicki, hetgene aan den Generaal Kłicki gerigt en op den 19 dezer, des nachts te 11 uren, gedagteekend is van het slagveld bij Nowawica en Seidz, aan de linkerzijde van den op den linker Weichsel-oever naar Warschau leidenden grooten weg.

D U I T S C H L A N D .

BERLIJN den 27 Februarij.

Volgens berichten uit Warschau, van den 24 dezer, behielden de Russen, onder bevel van den generaal de Witt, hune stelling in het bosch bij Praga, voorstad van Warschau. Dit bosch is 5 a 6 mijlen in den omtrek; de Russen hebben in hetzelfde eene goede stelling genomen, en pogen verdere gevechten te vermijden, ten einde de aankomst van de overige Russische legerkorpsen af te wachten.

De Polen hebben sedert het begin van den intogt der Russen berichten medegedeeld van overwinningen en van het terugdrifven der Russen, doch in weerwil van dien, heeft men het Russische legerkorps, onder bevel van den generaal de Witt, den 19den bij Praga, dus nabij de hoofdstad, gezien. Dat de Polen zich aldaar hardnekkiglijk verdedigen, is natuurlijk, dewijl zij vreezen door de Russen gestuift en ten onder gebracht te zullen worden.

De linkervleugel van het Russische leger, onder bevel van den generaal Krutsh, is reeds vroeger den Weichsel gepasseerd en heeft de stad Radom bemagtigd; zulke is al vroeger gemeld, doch wordt thans bevestigd. De Polen hebben eenige troepen afgezonden, om den voortgang der Russen aan dien kant te verhoeden.

Onthoopen de Polen in de gevechten van den 19den en 20sten slechts met een Russisch korps te doen hadden, hebben zij geen voordeel op hetzelfde kunnen behalen. Zij hebben wel berigt, dat zij de Russen uit het bosch bij Praga hebben verdreven, doch zulke is even zoo onwaar als hunne meeste berichten ongeschikt zijn. Den 24sten lagen de Russen er nog in.

G R O O T - B R I T T A N J E .

LONDEN den 1 Maart.

Bij het terugkeeren van H. H. M. M. uit den schouwburg Drury-lane is het koninklijke rijtuig door een steenworp getroffen geworden; de steen brak het glas van de koets en viel op Zr. Ms. voet neder. — Van het terugzenden der protokollen, door de Belgen, andermaal gewagende, zegt de *Courier*, dat de gevolmagtigden der vijf Mogendheden met te veel overhaasting en geene volkomene kennis van zaken, bij de verdeling der Nederlandsche Schuld, zijne werk gezagen; dat het behoorlijk is, dat België meer dan de helft der, sedert deszelfs vereeniging met Holland, aangelegene schuld drage, doch dat het onbillijk zoude zijn, hetzelfde te dwingen in alle vroeger bestaan hebbende lasten te dragen. — Er is sprake, om ook Schotland van Engeland afgescheiden te krijgen. — Bij de vlammings van steenkolen hebben 18 menschen in eene mijn het leven verloren. — Aan de Iersche kust zijn acht visschersbooten met ruim 30 koppelen vergen.

F R A N K R I J K .

PARIS den 27 Februarij.

Den goeten heeft zich het volk van Perpignan, na het planten van den vrijheidsboom, naar het seminarie begeven, alle meubels, bedden, pendules, keukengereedschap, kleederen, linnen, in één woord alles, wat vervoerbaar was, op eenen hoop gedragen en in brand gestoken. Het gebouw is daardoor in de asch gelegd; alleen de muren zijn blijven staan. De veroorzaakte schade wordt op 20,000 franken begroot.

Te Nimes is den 21sten mede een aanval op het seminarie gedaan. Doch men heeft het daar bij het inslaan der glazen laten berusten. Het volk van die stad heeft woorts gezischt, dat hun de borstbeelden van Lodewijk XVIII en Karel X, die zich op het paleis van justitie bevonden, zonden uitgeleverd worden. De procureur des Konings heeft hunnen eisch ingewilligd, en zij hebben de borstbeelden verbrijfeld en het venster uitgeworpen. Bij den oploop zijn eenige personen gekweld.

De laatste berichten uit Turin bevestigen het reeds over Duitschland ontwaagene berigt, dat de Oostenrijkers den 17den te Reggio zijn aangekomen, zich naar Modena begevende, en dat een korps van zesduizend man, van het leger van den Maarschalk Frimont, den 19den des morgens te Parma is binnengerukt.

Zoo men verzekert, moet onze minister van buitenlandsche zaken door den heer Appony onderrigt zijn geworden van het inrukken der Oostenrijkers in het hertogdom van Modena, en zou de heer Sebastiani verklaard hebben, dat de interventie van het Oostenrijksch gouvernement en van deszelfs krijgsmagt in Italië geene tegenkanting van het Fransch gouvernement te wachten had.

Te Lissabon heeft de ware of voorgewende zamenzwering, welke in het begin dezer maand ontdekt zou wezen, aanleiding gegeven tot een der strengste besluiten, welke Don Miguel nog immer genomen heeft, en het oprigten van twee militaire kommissiën van onderzoek; de eene te Lissabon zelf, de andere te Oporto; de vonnissen, door deze kommissie te slaan, zullen binnen de vierentwintig uren voltrokken moeten worden. Deze militaire kommissiën zijn voor een geheel jaar daargesteld.

Van den 28sten. Op een daartoe den 24 dezer aan hoogstdezelfen ingeleverd rapport, heeft de Koning, bij ordonnantie van den 26sten, de koloniale besluiten afgeschaft, die het genot der burgerlijke regten voor de vrije kleurlingen beperkten.

Men heeft hier de tijding, dat een korps van Italiaansche uitgewekenen, vijf a zeshonderd man sterk, in Savooje gevallen is. Volgens den *Constitutionnel*, zouden bij de tweeduizend nationale gardes uit onze grens-departementen zich bij hen gevoegd hebben. De *Message* van gisteren avond zeide hieromtrent het volgende:

Men zegt, dat Italiaansche en Piemontesche vlugtelingen zich, buiten kennis van het gouvernement, te Lyon georganiseerd en bij afzonderlijke ongewapende hoopjes naar de grenzen van Savooje begeven hebben; moettende de wapenen daar ter plaats aan hen uitgedeeld worden door agenten, die dezelve, gelijk ook uniformen, aldaar in bewaring hebben.

Men wist te Parijs, dat gemelde Piemontesche patriotten, omtrent eene poging tot inval in Savooje tegen den 25 dezer, overeengekomen waren. Zij hadden zelfs een groot aantal Franschen aangespoord, om zich bij hen te voegen, en men vreesde, dat de krijgsmagtige geest der bevolking in de departementen van de Ain en de Isere, als ook hare sterke geestdrift voor de denkbeelden der revolutie vele inwoners mogten medeslepen, om, ondanks de voorstellingen der overheden, een deel dier expeditie uit te maken.

Wij meenen te weten, dat er in aller lij, uit Parijs, bevelen moeten afgezonden zijn, om deze avontuurlijke aandrif te smiten, ala uit welke weer verwijt tegen Frankrijk ontstaan zou, welke staat voor het gedrag zijner burgers verantwoordelijk zou worden, en den schijn zou hebben van zich in vijandelijkheid te stellen tegen het Sardijnische gouvernement.

Kwamen deze bevelen niet tijdig genoeg aan de Savooische grenzen, of bezaten de plaatselijke overheden de magt niet, om dezelve te doen uitvoeren, dat is te zeggen, om deze vijandige zamenscholingen te verstrooien, aldan zou men kunnen vreezen, dat het Sardijnische gouvernement van zijnen kant de tuschenkomst der Oostenrijkers zou inroepen, of dat deze van de gelegenheid gebruik zouden maken, om, bij krijgsmatregel, het land te bezetten.

Wat den binnenlandschen toestand van Piemont betreft, zoo is dezelve voor het tegenwoordige bewind allerhagchelijk. De wensch naar een nieuw regeringsstelsel en naar eene nieuwe staats-arrigting is er bijna algemeen. Ieder spreekt openlijk en onbeschoemd. De politie durft niemand doen vatten. De troepen blijven ondeelnemend, zonder zich in het minst voor de regering of tegen de burgers te verklaren. Het schijnt, dat in dat land alle springveren van magt of durzaamheid in handen der regering van zelve breken of verlammen. Men herhaalt alweder het gerucht, dat de Koning afstand zal doen ten behoeve van den Prins van Carignan. Is dit gerucht niet gegrond, zoo geeft het ten minste den wensch der volksmeening te kennen.

De *Moniteur* bevestigt heden, dat het gouvernement van de onderneming reeds lang onderrigt was, en reeds lang daarheen maatregelen genomen heeft.

Brieven uit Lyon berigten, dat de intogt der uitgewekenen in twee kolommen geschied is, de eene onder bevel van den Generaal Goyeano, de andere onder dat van den Generaal Regis. Zij hoopten weldra te Chambéry te zijn, waar zij dachten, dat de nationale garde zich bij hen voegen zou. Latere geruchten wijlen, dat er te Chambéry zelf een opstand is uitgebroken, dat er in de straten gevochten wordt, dat Annecy reeds de driekleurige vlag gheschied heeft, enz.

Onze dagbladen meenen te weten, dat de Oostenrijkers hunnen marsch in de Italiaansche Staten, bezuiden de Po, gestaakt hebben. Te Napels werd eene verandering van ministerie verwacht. Desgelijks in Spanje.

B E L G I E .

BRUSSEL den 1 Maart.

Volgens een berigt van Londen, van den 22 Februarij, zouden de gezanten der vijf groote Mogendheden, op den 19den te voren, een nieuw protokol hebben geteekend, ten doel hebbende, om de partijen in België te beletten van toevlugt tot de wapenen te nemen. Bij dit protokol zou tevens verklaard worden, dat de trakaten van 1815 niet alleen van Souverein tot Souverein, maar ook nog van Natie tot Natie gesloten zijn; dat het Frankrijk, wel is waar, vrijstaat, om dezelve niet te erkennen, maar dat het zich daardoor in eenen staat van vijandelijkheid tegen geheel Europa stellen zou.

De Regent heeft gisteren eenen maaltijd gegeven. Men heeft opgemerkt, dat het grootste gedeelte der leden van het Congres, die tegen zijne verkiezing gestemd hebben, maar in tegendeel weinige der genen, die vóór hem gestemd hebben, daarbij tegenwoordig geweest zijn.

Ons dagblad *L'Emancipation* verhaalt, dat de heer Gendebien niet alleen tot minister van justitie, maar ook nog tot president van het hoog geregtshof te Brussel benoemd is, en noemt dezen maatregel onvolks-gezind en onconstitutieel. Moest dan de heer Gendebien, vervolgt dat blad, het voorbeeld vernieuwen van eenen minister, die ons voormaals zoo hatelijk was? Twee dergelijke ambten voor den heer Gendebien? met dezen uitroep eindigt de schrijver, een der beide ambten was voorwaar voor dien man overgenoeg!

GENT den 28 Februarij.

Wij sterven van den honger en moeten nu nog aan degenen, die ons dat geluk bezorgen, op last van het Congres, de somme van honderd vijftigduizend guldens betalen, België gelijkt naar een ongelukkigen pleister, die, door schraapzuchtigen en diefstachtige procureurs te gronde geholpen, zijne zaak met de kosten verliest en, tot overmaat van ramp, genoodzaakt is, om het weinige, dat hem overblijft, aan zijne trouwelooze raadgevers af te staan. De heer van de Meijer vordert, behalve zijn aandeel in deze 150,000 guldens, nog eene schadeboetsstelling voor het reddden der vrijheid, door zijnen roemrijken terugtogt naar Vrienteenness gedurende de dagen van September. Men verzekert, dat Mr. Jan van der Linden insgelijks op eene gratificatie hoopt, vóór dat hij in ons land vergen.

den triomf der wettige orde heeft verzekerd met de stad Gent buiten de wet te stellen.

N E D E R L A N D E N .

's GRAVENHAGE den 4 Maart.

In de *Staats-Courant* leest men:

„De groote burger, de *Paster*, zoo als het dankbare België hem nog onlangs noemde, is den 25 Februarij, 's avonds laat, uit Brussel naar Parijs vertrokken. Dien dag is er in den *Belge* een brief van hem verschenen, waarin hij de Belgische Regering met groote hevigheid beschuldigt, dat zij, door het uitdeelen van geld, het gepeupel tegen hem en zijn genootschap heeft opgeruid; en dat die Regering zich tegen het vestigen van een gemeenebest verzet, omdat daardoor aan het vrekreemden van 's lands penningen en aan het schandelijk gunstbejag van allerhande nietige lieden een einde zoude worden gemaakt. „Wanneer men” — dus eindigt dit hartelijk afscheid — „tot zulk eene omverwerping van alle denkbeelden van orde is afgedaald; wanneer regtschapene lieden met zulke onwaardige tegenstanders in aanraking komen, en wanneer het volk zich zoo ver laat verblinden, dat het aan zijne wreedaardigste vijanden hulp verleent tegen hen, die zich zelven opofferen, om aan hetzelfde ten minste een deel van het geluk, waarop het aanspraak heeft, te verzekeren, dan ruimt de regtschapene man, die achting voor zich zelven heeft, met een diep gevoel van smart, voor schelmen het veld, en, terwijl hij de bedrogenen beklagt, verwerpt hij zich. Dit is, Mijnheer! de partij, die ik gekozen heb.”

Het Bestuur van het Genootschap *Zeemans-Hoop*, te Amsterdam, hetwelk, op de eerste tijding der groote daad van den Luitenant van *Speyk*, eene inschrijving geopend had voor de oprigting van een Nationaal Gedenkteeken ter vereeuwiging van dat heldhaftig bestaan, onafhankelijk van het ontwerp, om in Amsterdam nog een bijzonder gedenkteeken op te rigten, heeft thans bekend gemaakt, dat, ter voldoening aan dit voornemen, en met goedkeuring van Z. M. den Koning, uit de nationale bijdragen, ter eere en nagedachtenis van J. C. J. van *Speyk*, te *Begmond aan Zee* een gedenkstuk zal gebouwd worden, hetwelk tevens tot eenen *huurtoren* ingerigt zijn, en den naam voeren zal van JAN VAN SPEYKS TOREN. „Zoodanig een gedenkteeken,” zegt voornoemd bestuur in zijn bericht, „zal het dubbelde voorregt hebben van kunst aan algemeen nut te paren; van meer dan eenig ander den naam van *van Speyk* te vereeuwigen voor dien achtenswaardigen stand; waarvan hij een siersaad was; van aan duizende zeevarenden, te gelijk met vaderlandschen wal, ook het Vaderland van den onvergetelijken held aan te kondigen, die zoo schitterend de onbevleete eer handhaafde van diezelfde Hollandische vlag, waarvoor, nog na zijnen dood, dit gedenkteeken tot baak zal blijven verstreken.”

Thans, nu er een bepaald ontwerp bestaat, twijfelt het genootschap ook niet, of allen, die den roem van hun vaderland liefhebben, zullen iets van het hunne bijdragen, om dit werk tot stand te brengen, en zich aansluiten aan degenen, die reeds in grooten getalle door giften hunne belangstelling in deze vaderlandse onderneming hebben doen blijken.

(Partik. Corr.) Men is van gevoelen, dat de graaf van *Bijlandt*, welks geheele verdediging door het te Rotterdam uitgegeven geschrift, alsmede door de openbaar gemaakte brieven van den generaal *Constant de Villars* en de kolonels *Evers* en *Anthing*, geheel ter zijde wordt gelegd, niet anders kan handelen, dan zich voor het hooft militaire gerechtshof teregt te stellen.

ROTTERDAM den 4 Maart.

Woensdag is Zijne Excellentie de luitenant-generaal *van Geen*, opperbevelhebber van het mobiele leger, vergezeld van een gedeelte van den grooten staf, naar het leger, te Breda aangekomen. Het hoofdkwartier is echter nog niet bepaaldelijk uit zijne vorige standplaats *Vught* vertrokken.

Het schijnt, dat genoemde Generaal de troepen, welke in den omtrek dier vesting gekantonneerd zijn, en de overige, welke een gedeelte van het mobiele leger uitmaken, in oogenschouw zal gaan nemen; groote massa's zullen tot dat einde, waar de plaatselijke gesteldheid dit gedoogt, bijeengetrokken worden, waarschijnlijk om hen bij die gelegenheid militaire evolutiën te doen verrigten.

Ons leger breidt zich meer en meer uit, en zal, zoo men verhaakt, eene aangelegene positie tusschen Breda en Eindhoven aannemen. Waar het hoofdkwartier van het leger zich dan zal vestigen, is nog niet bekend; denklijk echter te *Tilburg*; zijnde alsdan het middelpunt van het leger.

Het schoone jagerkorps van *van Dam* zal eersdaags uit *Vught* marscheren en zich naar den kant van Breda begeven, zullende het vervangen worden door de Noordhollandsche jagers.

Den 26sten is van Maastricht een sterk detachement ruiters naar Lanaken gezonden, om het veld te verkennen. Deze heeft er geene vijandelijke troepen ontdekt. In het Wijkerveld werden door de onzen Hengem, Heer en Schaan bezet. Bij het naderen van Heugem zijn eenige geweerschoten gevallen, doch de vijand is dadelijk op Grondsveld getireerd. Dien dag hebben de landlieden veel ter markt gebracht.

's HERTOGENBOSCH den 3 Maart.

Heden geven de officieren van de Amsterdamsche en Vriesche schutterijen een gastmaal aan de officieren der Bossche, waarbij de voornaamste militaire en andere autoriteiten zijn genoodigd.

— Een brief van de Pruisische grenzen, van den 17 Februarij, meldt de volgende bijzonderheden: „De Londensche commissarissen zijn niet op den regter oever van de Maas geweest. Zij hebben alles in Maastricht afgedaan. Sedert den 25sten is de gemeenschap naar Aken geopend. De diligence rijdt nog niet, doch reizigers worden niet gemoeid, en iemand, die den 25sten uit Maastricht naar genoemde stad is vertrokken, heeft geene Belgische troepen gezien.

„De maatregelen van den generaal *Dibbetz* worden in Maastricht hoogelijk geroemd.

„In Luik is men niet tevreden met de benoeming van een Regent. Men beschouwt zich in denzelfden provisionelen toestand als te voren, en beklagt zich, dat de smalle gemeente steeds door het uitdeelen van geld in rust moet worden gehouden.

„Men heeft uit Brussel eenig laken in Aken besteld, en wel voor officiers monteringen. De handel blijft in eerstgenoemde stad in een treurigen toestand. Een koopman, gisteren van daar gekomen, verklaart, dat hij geene elzijner goederen heeft kunnen slijten, en geen cent van uitstaande vorderingen heeft kunnen innen.

„Een persoon, heden uit Maastricht gekomen, verzekert op nieuw, geen enkelen Belgischen soldaat te hebben ontmoet. Den 25sten is aldaar de eerste markt gehouden; den 26sten is dezelve druk bezocht geworden, en zijn de landlieden in menigte met hunne waren naar de stad gekomen. — Men wacht den generaal *Dibbetz* voor een korten tijd in Aken; zoo hij zich aldaar vertoont, zal hij er met eer ontvangen worden.”

BREDA den 1 Maart.

(Uit eenen brief) Zie hier een uittreksel uit eenen brief van een burgerman uit Antwerpen, letterlijk zoo als hij dien aan een zijner vrienden geschreven heeft; daaruit zult gij beter een denkbeeld kunnen vormen van de gedachten, die men thans algemeen in die stad over de Belgische aangelegenheden koestert, dan uit het geschrift van anderen, die alles veelal door den bril van vooroordeel beschouwen.

Antwerpen den 24 Februarij.

„Wat ons hujsgezin betreft, wij zijn, God lof, nog allen gezond, maar met de affaires van den stiel (1) gaat het maar zeer slecht. Er is niet of ten minsten zeer weinig te verdienen. Sedert dat de revolutie begonst is, zijn alle broodwinnigen opgeschorst, en integendeel hebben wij voor onsen troost, militaire inkwartiering met voeding, dan voor tien of acht dagen en dan voor twee of drije dagen in ons hujs, dus gij kont wel peijzen (2) hoe het hier al gaat. Het waar ook te wenschen geweest, gelijk ik al menigmaal aan mijne vrienden gesejd heb, dat het congres, in plaats van de familie van Nassau voor eenwig uit te sluiten, den Prins van *Oranje* integendeel voor Koning van België hadden ujtgeroepen, welk gerugt nu ook hier is, dat de mogendheden hem zullen op den troon brengen, dat, zoo ik geloove, het beste waar voor ons allen, en het zoude, naar ik mijne, ook niet veel moeite kosten. De gesindheden zijn, sedert uw vertrek van Antwerpen, zeer veranderd gelijk gij waarschijnlijk ook al zult vernomen hebben; want eene groote menigte, die de Hollanders hebben helpen wegjaegen, roepen nu al lang omze te zien wederkomen.”

Van den 3den. Het dagblad *le Catholique*, de beide kandidaten, die den meesten kans op het regentschap hadden, de heeren *Surlat de Chokier* en de *Merode*, met elkander vergelijkende, vindt, dat de eerste dezen post niet waardig is, aangezien hij geen kwaad genoeg gedaan heeft, om, bij eene eventuele restauratie, opgehangen te worden. Hij zou derhalve den heer de *Merode* liever gehad hebben, in welken hij daartoe de vereischte verdiensten vindt.

Men moet toch zeggen, dat de Belgen al zeer geschikte en spoedig bevredigbare menschen zijn! Toen hun *leve de republiek* niet genoeg bijval vond, riepen

(1) Dat is beroep of kostwinning.
(2) Dat is denken.

zij *Leuchtenberg* als hunnen eenigen redder uit; een paar dagen later lieten zij zich beduiden, dat zij eigenlijk *leve Nemours* hadden moeten uitroepen, en zie daar het nieuw *refrein*, zonder hetwelk in België geen heil bestond! Spoedig bleek het echter, dat de Hertog van *Nemours* wel met Mevrouw *le Hon le queue de chat* wilde maken, maar niet over de Belgen *quasi* regeren, en — de Belgen onderwerpen zich, om uit al hunne magt, *vive Surlat!* te schreeuwen. Men zegge nu niet meer, dat de Belgen een onhandelbaar volk uitmaken.”

Van den 5den. In eenen brief uit Maastricht, van den 23 Februarij jl., door ons ontvangen, komen nog de volgende bijzonderheden voor:

„Te Valkenburg en Meerssen liggen nog Belgische troepen, wij vernemen echter, dat derzelver aantal vermindert. *Daine*, die de stellingen van *Mellinet* had ingenomen, zoude wederom vervangen zijn door den generaal *Nijpels*, die insgelijks te Valkenburg zijn hoofdkwartier had.

„Tot heden gaat het ons in onze vesting bijzonder wel; gedurig worden wij bij vernieuwing van levensmiddelen voorzien, dagelijks komen vele karren met groenten op de markt; de boter, die vroeger voor 70 cents het halve Nederl. pond verkocht werd, is nu tot 40 a 50 cents gedaald; de toewer van granen is niet groot, men koopt nogtans de rogge voor 5 franken het oude vat, en voor even zoo veel tarwe betalen wij eene fransche kroon.

„Alle karren en paarden, die zich binnen onze stad bevinden, moeten tegen den 1 Maart gereed zijn, ik hoor dat zij zouden dienen, om voorraad voor ons garnizoen te halen, zoodra de communicatie met Noord-Brabant zal hersteld zijn. Wij verwachten, vooral na het bezoek der twee Londensche heeren, die verleden Vrijdag hier aankwamen en alles buiten de stad, naar den kant van *Smeermaes* nauwkeurig hebben opgenomen, dat onze belegeraars ons spoedig geheel zullen verlaten.

„Gisteren heeft de generaal *Dibbetz* met den kolonel *Nijpels*, deszelfs echtgenoot en verscheidene officieren der kurassiers buiten de Bospoort eene wandeling te paard gedaan tot aan Belvedere, hetwelk, zoo als gij u herinneren zult, bij *Smeermaes* ligt; al de hooge lindeboomen, die de Belvedere omringden, zijn door onze soldaten omgehakt en naar de vesting gebragt; ook heeft men in deze dagen nog verscheidene huizen buiten de poorten doen afbreken; hiermede gaat men echter thans niet voort.”

„Te Weert, dat sedert eenige dagen door de Belgen ontruimd was, zijn wederom eenige troepen van *Mellinet* aangekomen, derzelver aantal wordt op 500 manschappen begroot, onder dezen is een meisje van 21 jaren met eenen karabin en pistolen gewapend.”

EINDHOVEN den 3 Maart.

(Part. Corresp.) Tot heden hebben er nog weinig veranderingen bij het leger plaats gehad, alleen heeft men aan onze kantonnementen, langs de grenzen, eene meerdere uitbreiding gegeven. Doch naar den kant van Maastricht staan onze uiterste voorposten nog niet verder, dan Valkenswaard en bespeurt men thans minder vijanden van die zijde, dan vroeger het geval was. De voorhoede staat nog bij *Voorburg* onder het bevel van den generaal-majoor *Borel* en het hoofdkwartier van den generaal *van Geen* te *Vught*, hoe zeer men vooronderstelt, dat hetzelfde naar *Tilburg* verlegd zal worden; doch dit zijn slechts gissingen, door enkelen geopperd, om de meer uitgebreide linie, die thans ons leger beslaat, doch is daarom nog niet beslist en hangt geheel af van de bewegingen, die op handen en waar omtrent zeer verschillende geruchten in omloop zijn. Zoo zegt men bij het leger, dat elk oogenblik de orders verwacht worden, om naar Maastricht op te breken; ook heeft zich sedert weinige dagen een gerucht, uit Antwerpen afkomstig, verspreid, dat de conferentie te Londen kortelings een nieuw protokol zoude geteekend hebben, waarbij den Belgen zou zijn voorgeschreven, dat de rust van Europa vorderde, om den Prins van *Oranje* op den Belgischen troon te plaatsen en hun dien stap als een ultimatum werd voorgeschreven. De Mogendheden zouden, des noods, de wenschen der welgezinde Belgen door eene krachtadige hulp ondersteunen. Volgens partikuliere handelsbrieven, hier uit Antwerpen ontvangen, geloofde men ook daar aan zoo iets, op grond van de jongste berichten uit Londen.

Hoe weinig geloof dergelijke nieuwtijdingen, uit partikuliere bronnen vloeiende, ook verdienen, willen wij die niet geheel verwerpen, als de eenige hoop, die nog tot behoud van België overblijft, en het eenige redmiddel in de oogen van den geheelen Belgischen middelstand.

Van 's Hertogenbosch tot aan Valkenswaard bevinden zich in alle dorpen, die langs den straatweg gelegen zijn, meerdere of mindere troepen. Een gedeelte van de koloniale troepen, die te Best lagen, heeft dit dorp verlaten en zich naar *Helmond* begeven. Het gros der ingezetenen van dit plaatsje regtvaardigt den naam van hun dorp, daar zich in hetzelfde het verschrikkelijkste fanatisme uit geheel Noord-Brabant verschuilt. Daar zijn de menschen door geheime werktuigen zoodanig opgewonden geworden, dat zij het uiterste zouden willen wagen, om de verwoestende fakkel van den burgeroorlog te ontsteken. Van den aanvang der Belgische onlusten heeft men deze menschen diets gemaakt, dat de strijd tusschen de Hollanders en de Belgen ontstaan was om het geloof, en zij alles moesten wagen, om het Roomsche-Katholieke geloof te doen zegtralen. Lotelingen uit het dorp, na het uitbreken der onlusten in dienst getroepen, waren dan ook zoodanig hiervan doordrongen, dat zij meest allen naar den vijand zijn overgelopen. Ter eere der Noord-Brabanders zij echter gezegd, dat geen plaatsje zoo erg met dit helsche euvel besmet is, als *Helmond*. En mogten, door listige voorstellingen, hier of daar al eenige dolzinnige Nijveraars voor de kerk zijn opgewonden geworden, zoo hebben de laatste gebeurtenissen in Frankrijk aan alle verdoolden den doodsteek gegeven.

UTRECHT den 5 Maart.

Men heeft reeds van meer dan eenen kant vernomen, dat ons leger meer dan honderd duizend man sterk is. Thans wordt in een onzer dagbladen de volgende opgave gevonden:

„In 1830 was de Nederlandsche armee geheel en al sterk 48,282 man.
„In Februarij 1831, 106,588 man, als volgt:
„29,253 man linietroepen; 6,314 man kavalerie; 7,750 man artillerie; 42,513 man schutters; 2,058 man granadiers; 2,148 man jagers; 16,552 man aan veldbataljons, onderscheidene kleine korpsen vrijwilligers, trein en hospitaal soldaten, sappeurs, pionniers, enz.

— In de zitting van het Brusselsche congres, van den 2 dezer, heeft de minister van financiën al dadelijk geklaagd over het geldgebrek, en eene geldleening voorgesteld van 12 millioenen guldens. De nieuwe Excellentie schijnt bevreesd, dat die geldleening niet vol zal komen, alzo hij na de voorstelling zegt, dat: bijaldien de leening niet vol mogt komen, er domeingoederen, ten bedrage van 7 millioenen, kunnen verkocht worden.

HAARLEM den 4 Maart.

Een brief, dezer dagen uit eene der Duitse steden aan den Boven-Rijn ontvangen, behelst de volgende bijzonderheden: „De daad van *van Speyk*, voor Antwerpen, heeft de Duitschers niet weinig ten voordeele der Hollanders gellctriseerd. Overal wordt 's mans hoog verdiende lof aangeheven. Hij heeft wellicht door zijne treffende zelfopoffering meer goeds te weeg gebragt, dan menig veldheer door het winnen van een slag; hij heeft aan de reeds zoo hoog gestemde openbare opinie ten gunste van Holland, uit hoofde van deszelfs vaste en rustige houding, nieuw voedsel gegeven. Al wat in deze streken tegen de Hollanders was, is omgewenteld; en men wordt het meer en meer daarin eens, dat bij de Belgen geene intellectuele beginselen aanwezig zijn, die hen bekwaam maken, om zich zelven te regeren.”

LEEWARDEN den 3 Maart.

Het 3de bataljon der 1ste afdeling Vriesche Schutterij (landelijke), sterk 650 man, onder het kommando van den heer majoor *Deppe*, kwam alhier gisteren, met de meeste geestdrift voor de goede zaak, in de kazerne Prins *Frederik* bijeen, bestaande uit bewoners van de grietenijen Westdongeradeel, Ameland, Schiermonnikoog, Dantumadeel, Achtkarspen, Kollumerland en Nieuwkruisland, Tietjerksteradeel en Smallingerland; zoo dat nu de vijf bataljons Vriesche mobiele Schutterij alle verzameld en in dienst gesteld zijn, waarvan bereids drie bataljons zoo naar 's Hertogenbosch als Nijmegen zijn gemarscheerd.

GRONINGEN den 7 Maart.

In dezen tijd, waarin Europa schijnt zamen te spannen, om de Nederlandsche Natie te beschimpen en te verguizen, spreidt zij eene dengd, eenen moed en eene volharding ten toon, welke de hand der onpartijdige Geschiedenis met gouden letteren in hare jaarboeken zal opteekenen. Een nieuw bewijs levert ons de grond van Staats-Vlaanderen, waar voor eenige maanden de dapper Overste *Ledel* met 360 man de rooverbende van *Pontcoulant* en hare helpers en helpsters, ten bedrage van omtrent 5000 (zegge vijfduizend), heeft op de vlugt geslagen. Daar heeft op den 16 Febr. het Belgisch gespuis weder den wapenstilstand geschonden, gelijk wij in der tijd hebben medegedeeld. Nu vernemen wij echter, dat zij 700 man sterk waren, goed gekleed en gewapend, en met muziek aan het hoofd, doch dat de kapitein *van Langen* niet heeft geschroomd, hen met 270 man van de 5de afdeling te gemoet te gaan. Na hen met het klein geweer te hebben begroot, heeft hij hen dadelijk met de bajonet aangegrepen, en hals over hoofd, met verlies van vrij wat doodten en gekwetsten, terug gejaagd.

Men zegt, dat onder de drie gekwetsen aan onze zijde zich een horenblazer bevond, die, door een kogel in de dij gewond en op den grond liggende, niet opgehouden heeft den stormmarsch te blazen, tot dat de bajonet hare werking had gedaan.

Dat de Belgen, in plaats van hun lasteren en liegen door Dagbladen, Congressen en Regenten, om het zeerst en op het onbeschaamdste gedaan, ons ééné zoodanige daad vertoonen, als die van *Ledel*, van *van Speyk* of van *van Langen*.

AANTEKENINGEN VAN DEN OUDEN-HERDER VAN 'TVEEN.

"Het onderwijs moet vrij zijn!" was de kreet der grievenzoekers in wijlen Zuid-Nederland, eer nog de dageraad der Belgische vrijheid vuur- en bloedrood was aangebroken. Vrijheid — de tooverroede der jongste volksmensen — ten aanzien van het onderwijs zonderling genoeg tegen monopolie overgesteld, werd in onderscheidene landen van Europa geheel verschillend gedacht. In Frankrijk werd er de vernietiging van den Jezuitischen invloed op het onderrigt mede gemeend; in Saksen en elders werd er de opheffing der belemmeringen van hooger hand, — gelijk het schijnt mede van Jezuitischen oorsprong, — in den gang der wetenschappelijke opleiding op de hogere scholen door verstaan; in België, waar zich de vrienden en vijanden der Jezuiten op de zonderlingste, maar ook bespottelijkste wijze vereenigd hadden, kon men er niets anders mede bedoelen, dan dat er op het onderwijs noch wettelijke bepalingen, noch toezigt van wege de regering zoude bestaan. De in Frankrijk en elders verlangde vrijheid was derhalve van eenen anderen aard, dan de *liberté* in België bedoeld. De laatste — hoe verschillend ook bij de onderscheidene leden der Unie begrepen — steunde op de ongegronde gedachte, dat de Staat bevoegdheid noch regt heeft, om zich met de zaak van het onderwijs te bemoeijen. Het zoude inderdaad zonderling schijnen en zelfs onverklaarbaar zijn, hoe zich dit denkbeeld heeft kunnen aanbevelen, ware het niet duizendwerf gebleken, dat het lieve *ik* zich onder den Zuidelijken hemel ruim zoo veel door begeerten als door inzigten laat leiden. De ongegrondheid der gedachte, dat de Staat — en dus de hoogste magt in denzelven — zich niet met het onderwijs bemoeijen mag, is zoo klaar als de zon aan den hemel. De Staat, oorspronkelijk uit behoefte aan veiligheid des levens en dat eigendommen ontstaan, kan, indien dezelve zijnen naam waardig zal zijn, niet anders beschouwd worden, dan als eene vereeniging van menschen onder regts wetten, ten oogmerk hebbende, om aan elken burger het genot zijner regten naar algemeene wetten en onder eene openlijke wetgeving te verzekeren. Hiernik vloekt van zelve voort, dat tegen de aanspraak op bescherming zijner regten de verplichting des staatsburgers overstaat, om zijne willekeur zoodanig te beperken, dat dezelve met de willekeur van ieder ander naar algemeene wetten bestaandbaar zij: opdat allen, bij het genot van rust, veiligheid en orde, gelegenheid hebben, hunne taak als menschen op het tegenwoordige schouwrooel hunner bedrijvigheid, onverhinderd te volvoeren. Het eindoogmerk des Staats, gelijk met een half oog te zien is, vordert, dat ieder lid van denzelven, zoo veel mogelijk, juiste en duidelijke begrippen hebbe van zijne regten en pligten naar de wet, en dus wet, in hoe verre hij, in geveene gevallen, zijne willekeur al of niet behoort te beperken. Het onderwijs, het eenige middel tot dit doel, kan derhalve den Staat — gevolgelijk der hoogste magt in denzelven — niet onverschillig zijn. *Domheid*, het noodlottig gevolg van gebrek aan onderwijs, staat der bereiking van het hoogste staatsdoel in den weg en moet dienvolgens geweerd, regts- en pligtsvatbaarheid daarentegen door een doelmatig onderrigt ontwikkeld worden. Voegt men hier nog bij, dat de Staat, in zijde burgers, de menscheid moet eerbiedigen en, uit hoofde hiervan, ter ontwikkeling, veredeling en volmaking van dezelve behoort bij te dragen, dan zal men, half blind zijnde, nog moeten zien, dat de Staat — of de hoogste magt in denzelven — niet alleen regtsbevoegdheid heeft, maar zelfs gehouden is, om zich hier openbaart onderwijs aan te trekken, en alle gepaste inrigtingen daar te stellen, ter bevordering van ware menscheit, verlichting en beschaving. Terwijl de Staat door zoodanige inrigtingen, naar regt en plicht, aan de bereiking van het hoogste staatsdoel medewerkt, behartigt hij tevens zijn welbegrepen belang. Of zoude een verstandig en onpartijdig mensch in goeden ernst kunnen loochenen, dat beschaving en verlichting, zoo als dezelve door een wel ingerigt onderwijs bevorderd worden, den weldadigsten invloed hebben op de algemeene welvaart? *Nee*, voorts! Hoe meer de mensch ontwikkeld is, hoe rijner hij denkt, hoe juistere hij oordeelt, hoe grooter de omvang en de duidelijkheid zijner denkbeelden is, des te geschikter is hij, om zelf in de wereld voort te komen, en tot heil van het algemeen bij te dragen. Waar zoodanige ontwikkeling bevorderd wordt, daar bloeijen nijverheid en kunstvlugt; daar komen in alle bedrijven en werkkringen nuttige verbeteringen tot stand; daar leidt helder in- en doorzicht, wars van bijgeloof en vooroordeel, de ondernemingen tot eenen gelukkigen uitslag. De Staat ontvangt de uitschotten, ten behoeve van het onderwijs gedaan, altijd met interest op interest terug, en wordt bovendien daardoor onberekenbaar rijk in *HOOPDschatten* en *GEESTdommen*, welke in vrede en oorlog van evenveel belang zijn.

Wat er dan ook in onze nationale instellingen gewijzigd, in onze uitgaven bezuinigd worde, nimmer onttrekke zich onze Staat en deszelfs geëerbiedigd *Oppehoofd* aan de zorg voor het onderwijs! En welke vrijheid het volk ook verlange of verkrijge, nimmer begeere of bekomme het de vrijheid, om *dom* te zijn en te blijven. —

Vervolg der giften, welke uit deze Provincie aan het Vaderland zijn gedaan: (zie onze vorige).

Van het Schoolonderwijzers-gezelschap van Oost-Langewold, f 13 — 50;
Van het Schoolonderwijzers-gezelschap van Oostelijk Gooregt, f 25;
Van het Schoolonderwijzers-gezelschap van Middagsterdeel, f 6 — 72;

WEERKUNDIG OVERZICHT OVER DE MAAND FEBRUARIJ 1831,
bij het Genootschap ter bevordering der Natuurkundige Wetenschappen te Groningen,
ingezonden uit de OUDERKEKLA.

BAROMETER.				THERMOMETER.			
Hoogste stand.	Laagste stand.	Verschil.	Gemiddelde hoogte.	Hoogste stand.	Laagste stand.	Verschil.	Gemiddelde hoogte.
29.7, den 13 s'midd.	28.1, den 26 s'avonds.	1 dm. 6 l.	28.71. 28.	58°, den 10.	7°, den 1 s'morg.	51°.	35° 38.

LUCHTSGESTELDHEID.		
Helder 28 malen.	Slechts 21 malen	Over het geheel een, naar het jaargetijde, schoone en vrij drooge maand, welke echter ongunstig genoeijde.
Bewolkt 21	van de 24 waarnemingen	
Mistig 9	genoeijde.	
Regen 12		
Sneeuw 6		

WINDSGESTELDHEID.		
Tusschen Z. en W. (vlak W. daaronder gerekend)	35 malen.	Windig 33 malen.
N. — W. (— N.)	22	Hevige wind 10
N. — O. (— O.)	6	Zachte wind 34
Z. — O. (— Z.)	21	Stil 4
		Storm 3

De *Barometer* was meesttijds tamelijk hoog en dan boven 29 dm.: den 26 en 27 echter vrij laag. Van den 1 tot den 5 vrij eenparig en middelmatig; van den 6—13 rijzende, zelfs tot eene tamelijke hoogte; dan weder doorgaans dalende van den 14—20: den 21 en 22 weder rijzende; van den 23—26 dalende, zelfs vrij laag, zijnde er op laatstgenoemde dag eene schielijke en sterke daling geweest van 7 lijn, tusschen de morgen- en avondwaarneming. Daarop had er weder eene rijzing plaats van 's avonds van den 26 tot 's morgens van den 27 van 6 lijn, zijnde die beide dagen (26 en 27) hoogst veranderlijk; ten gevolge van storm uit het W. in den avond van den 26: terwijl de wind den volgenden morgen, bij eenen rijzenden barometer, bedaard was, verhefte zich dezelve des avonds op nieuw met regen, terwijl ook de barometer weder daalde, blijvende de wind W.

De *Thermometer* (hoewel op den 1sten zeer laag tekenende) was voor 'toverige veelal hoog voor deze maand, verre weg den meesten tijd boven het vriespunt (32°) en meesttijds vrij eenparig, behalve den 1den, wanneer eene rijzing van 17° en eene daling van 15° werd opgemerkt bij een vrij hoogen barometer, heldere lucht en zuidwestelijken wind. De schoonste *warmste* dag was den 10den met een zuidwestelijken wind, en de *koudste* was den 1sten bij eenen vrij hevigen zuidwestelijken wind.

In deze maand was er eigenlijk geen *hoofdwind*, maar dezelve was meer westelijk en zuidelijk, dan oostelijk en noordelijk.

Het Bestuur van het Kollegie *Zeemans-Hoop*, door de Edel Achtbare Regering dezer Stad niet alleen onderrigt geworden zijnde, dat zij *zelve* besloten had, een Gedenkteeken, ter eere van den onvergeterlijken Held J. C. J. VAN SPEYK, binnen Amsterdam op te rigten, neen maar ook de vereering uitnoodiging hebbende mogen ontvangen, om twee Leden uit deszelfs midden te verkiezen, ten einde een deel uit te maken der tot vorenstaande doel benoemde Kommissie, heeft de eer, met voorkennis der Edel Achtbare Regering voornoemd, ter kennis te brengen van alle Nederlanders, zonder onderscheid, dat het Bestuur van dit Zeemans

Kollegie blijft voortgaan met het inzamen van giften en aannemen van inschrijvingen.

Vooreerst: Tot het oprigten van een Gedenkteeken, uitsluitend voor deze Stad: zullende het bedrag van zoodanige giften, als door de gevers daartoe worden bestemd, bij de hierboven vermelde van wege de Edel Achtbare Regering dezer Stad benoemde Kommissie worden gestort, ten welken einde het Bestuur voornoemd, mits deze ten allen overvloed, alle Stad en Landgenooten, die bereids zoo welwillend aan deszelfs vroegere oproepingen hebben voldaan, uitnoodigt, om, des verkiezende, binnen de eerstkomende veertien dagen na heden, aan hetzelve, op te geven, of zij de door hen voor het Gedenkteeken reeds gedane inschrijvingen of Stortingen voor het uitsluitend binnen deze Stad op te rigten, dan wel voor het hierna gemeld Nationaal Monument wenschen te zien bestemd; zullende het Bestuur voornoemd, binnen dezen tijd dit narigt niet ontvangende, het er voor houden, dat de Inschrijvers en Gevers alleen het laatstgemelde hebben bedoeld.

Ten tweede: Tot het oprigten van een Nationaal Gedenkteeken, op zoodanige plaats in ons Vaderland en op zoodanige wijze, als daartoe, onder approbatie van het gouvernement, het meest geschikt, het eigenaardigst en het meest doelmatig zullen bevonden worden, en nader zullen worden openbaar gemaakt.

En eindelijk: Tot het geheel of gedeeltelijk verzorgen of onderstand toebrengen aan de betrekkingen der met den Hield omgekome of verminkt geraakte *Eputagie*, voor zoo verre zij door deze ramp hulp behoevend geworden zijn.

En zal alzoo voortaan aan het Lokaal van dit Kollegie gelegenheid zijn, ter inschrijving en storting van gelden, voor ieder der drie hierboven vermelde einden.

Amsterdam
den 20 Februarij 1831.

Het Bestuur voornoemd:
C. J. WILLET, President.
G. BUYS, Secretaris.

STRANDVONDERIJ.

De STRANDVONDER van het Eiland *AMELAND*, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, zal, op *Maandag*, den 21 Maart 1831 en volgende dagen, telkens des morgens te 9 uren, in het Logement van de Wedw. S. O. BAKKER, te *Nes*, op *Ameland*, publiek, voor constant Geld, doen Verkoopen: plus minus 3500 stuks GREENEN en VUREN DEELLEN, van onderscheidene lengte en dikte.

135 stuks GREENEN BALKEN, van onderscheidene lengte en dikte.
115 SPARREN.
458 Tonnen TEER, waaronder eenige wrak.
31 Vaatjes PIK.

alsmede drie zware ANKERTOUWEN, een zwaar ANKER, een WERP ANKER, gekapt WANT, STAGEN, loopend TOUWWERK, ZEILEN, BLOKKEN, een BARKAS, en een SLOEP, enz., alles herkomstig uit het, op den 13 December 1830, aldaar gestrande Russische Brikschip *NICOLAY*, Kapt. J. C. NORDSTROM, van *Wasa* naar *Cadix* bestemd, zullende gemelde Goederen daags vóór den Verkoop, bij en in het *Pakhuis*; aan opgezegd Dorp kunnen worden bezigtigd. Nadere informatie te bekomen bij genoemden STRANDVONDER en de Heeren HARMENS & ZONEN, te *Harlingen*.

* De ondergeteekende, *Vaccinateur* voor de Stad *Groningen*, berigt hiermede, dat hij tot het *kosteloos* inenten zitting houdt elken *Donderdag*, des morgens te negen uren, in het *Burgerziekenhuis*, aan de Kruidgracht.

C. U. J. HUBER.

Heden is bij den ondergeteekende, uit handen van den Heer *Rector Magnificus* der *Groninger Hoogeschool*, ontvangen de som van vijftientwintig guldens ten voordeele der armen.

Groningen
den 7 Maart 1831.

H. VAN GIFFEN.
Archidaken.

Gewens OPENLIJKE Vergadering van het Departement *Groningen* der Maatschap pij: Tot Nut van 't Algemeen, op *Woensdag*, den 9 Maart 1831, des avonds te zes uren in de *Concertzaal*. — Redevoering. — Bijdragen. Kaartjes voor Dames en Vreemdelingen zijn op den dag der Vergadering te bekomen bij den *Penningmeester* R. J. SCHIERBEEK.

Namens het Bestuur:
H. DE RANITZ,
Secretaris.

* Op *Woensdag*, den 16 Maart, zal er bij het GENOOTSCHAP ter bevordering der *Natuurkundige Wetenschappen* worden gestemd over eene *nieuwste Wet*, waarvan het CONCEPT van nu af aan ter lezing ligt in het *Concerthuis*, en vier uren vóór de Vergadering van dien dag in het gewoon lokaal.

T. H. VAN SWINDEREN,
Secretaris.

* De WETTIGE SOLLICITANTEN naar de SCHOOL van ONNEN moeten hunne stukken vóór den 20 Maart 1831 *franko* inzenden bij den BURGE-MEESTER van HAREN. Zie *Bijdragen voor Februarij 1831*, bladz. 182.

GEBOORTE- en HUWELIJS- en STERFBERIGTEN.

* Heden verlost van eene DOCHTER J. M. BRAUNS, Echtgenoot van B. D. BULSING.

Groningen
den 2 Maart 1831.

Familie en Vrienden, zoo binnen als buiten de Stad, gelieven deze ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* Heden morgen verlost gelukkig van een' ZOON A. W. KUIPERS, geliefde Echtgenoot van Schildwolda.

J. F. BUNING,
Med. Pract.

Groningen
den 3 Maart 1831.

* Mijne geliefde Echtgenoot C. BEGEMANN verlost heden morgen zeer voorspoedig van eene DOCHTER.

H. B. ONNES.

Groningen
den 4 Maart 1831.

Familie en Vrienden gelieven deze algemeene voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* Heden verlost van eene DOCHTER M. H. SLUITER, Echtgenoot van L. O. L. F. E. R. S.

Groningen
den 5 Maart 1831.

* Mijne geliefde Echtgenoot E. J. WITKOP verlost heden van eenen welgeschapenen ZOON.

S. VAN ROIJEN,
Apotheker.

Groningen
den 6 Maart 1831.

Familie, Vrienden en Bekenden worden verzocht, deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* Getrouwd:

B. S. DE BEER
en

Hoogezand
den 4 Maart 1831.

* Dezen nacht trof ons de allerdroevigste slag, doordien ons onze eenigste Dochter, MARTHA MUHLENFELD, Vrouwe van USSINGHAUSEN, EVENSEN en TRÖGEN, alhier door eenen zeer zachten dood, in den jeugdigen ouderdom van 30 jaren, uit onze liefdearmen gerukt werd.

Haar afwezige Echtgenoot vindt bij zijne terugkomst zijne sedert 10 jaren geliefde Vronw, helaas! in het Graf; welk een diep gevoel moet zijn hart treffen!

Wij geven door deze aan alle Vrienden en Bekenden van dit smartelijk verlies, mede in naam van onzen Schoonzoon, den Heer L. C. A. C. MUHLENFELD, kennis.

Wilhelminenhof, in *Oostvriesland*,
den 21 Februarij 1831.

D. T. VAN CAMMENGHA en Vrouw,
van *Emden*.

* Heden avond te elf uren overleed, tot mijne bittere droefheid, mijne hartelijk geliefde Stedemoeder ANNA OLPMANS, Wedw. van JACOB HESSE, na eene ongesteldheid van zes weken, in den ouderdom van ruim 61 jaren, in hope, dat zij dit leven met een beter moge hebben verwisseld. Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo wel buiten, als binnen deze Stad.

Groningen
den 5 Maart 1831.

MAGARETHA HESSE.

Verkoop van BOEKEN, RARITEITEN,

uitmuntende SCHILDERIJEN, eenige Riemen groot en klein MISDRUK, ENZ., op *Vrijdag* avond, den 11 Maart 1831, te 6 uren, ten overstaan van eenen Bevoegden BEAMTE, in het *Reyenter van het Burger Weeshuis*; de Catalogus der Boeken is bij A. HAZELHOFF en J. J. DOESBURG gratis te bekomen, en de Lijst der Rariteiten, enz. op den beziensdag in het Verkoop-Lokaal te lezen.

HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met autorisatie.)